

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

Februar

Årgang 77 . Nr. 2

1992

Crickettræning på Store Plads

(Sv. Erik Worm fot.).

Læs inde i bladet på side 15 ff om den første cricketkamp i Danmark i 1866, der blev spillet på Store Plads.

ASGER JORN

24. JANUAR - 21. MARTS 1992

GALLERI FAURSCHOU

ST.STRANDSTRÆDE 21 · DK 1255 KØBENHAVN K.
TELEFON 45 33 91 41 31 · TELEFAX 45 33 91 11 86
ÅBNINGSTIDER: TIRSDAG-FREDAG 11-18 · LØRDAG 11-14

POLKE

Cricketspillet i Sorø i 1866

I 1991 havde cricket 125 års jubilæum i Sorø. Dagen blev fejret på Akademiets stadion, og formand for Cricketklubben Sorøerne har lovet at skrive en artikel herom i martsnummeret.

Som en optakt hertil gengives her en artikel fra Sorøerbladet maj 1919 af direktør S. C. Hauberg, som selv deltog i den første cricketkamp. Desuden gengives her regnskabet for kampen. Det ældste regnskab for en cricketkamp i Danmark.

Red.

I foråret 1866 mistede Sorø Akademi sin udmærkede og af alle afholdte fysiklærer, overlærer Johnstrup, der var blevet udnævnt til professor ved den polytekniske læreanstalt i København. Han efterfulgtes af adjunkt, senere overlærer Eugen Ibsen, som kort tid efter sin ansættelse, vistnok efter påvirkning fra københavnske sportskredse, tog initiativet til at indføre cricket-spillet i Sorø i stedet for det gamle langboldspil, der aldrig havde interesseret eleverne og derfor kun blev spillet i gymnastiktimerne, når gymnastiklæreren, overkrigskommissær Prehn, kaldet Generalen, fandt, at vejret var for smukt til at springe på hesten i. Der er ingen tvivl om, at Ibsen så rigtigt, når han fandt, at drenge trængte til sport, trængte til en anden legemlig beskæftigelse i fritiden end spadsereture. Fjorten dage havde han vel været i Sorø, da han fremkom med forslag om at få cricket i gang. En indbydelsesliste med humoristiske tegninger af en af eleverne gik omkring i de øverste klasser, den gang 6. og 7. studerende klasse A og B - 7. klasse var gymnasiasterne - og 4. og 5. realklasse; på den tegnede man sig for bidrag, og hvad der manglede, betalte vist Ibsen. Vi fik beskrivelsen på dansk og engelsk af spillet og tog fat med ungdommelig iver, ansporede og opmuntrede af den dengang altid oplivende overlærer, der havde vundet vore hjerter og kunne få os til hvad det skulle være.

Men det kom dog til at knibe lidt; det er jo dog ikke alt, man kan tilegne sig ved læsning i gode og nyttige bøger, og beskrivelsen af spillet fik ikke dets karakteristiske hovedtræk frem, og navnlig fik vi fra først af slet ikke konkurrencen, kappelysten imellem deltagerne frem. Vi var på vej til at blive ked af det, da Ibsen fik den idé at få et par spillere fra København ned til Sorø for at retlede spillet, og en dag, rimeligvis i begyndelsen af juni, kom grosserer, senere etatsråd og landstingsmand Harald Hansen og fuldmægtig Schumacher - Ibsen kaldte dem altid Bredgade-Hansen og Lange Schumacher fra krigsministeriet - for at sætte den rette farve på spillet. Denne vej lykkedes, der kom nyt liv i sagen, eleverne fik kig på, hvad det kom an på, og en heftig kappelyst om at udmærke sig fik efterhånden arme og ben i gang - spiller-ærgerrighed rasede imellem os, og mangt et bittert ord faldt mellem os ellers gode venner, som spillehellet ikke behandlede ens.

Men sit første store opsving, sin første store dag, oplevede cricket-spillet i Sorø ved den første væddekamp med de københavnske spillere søndag den 7. oktober. Udfordringen kom fra København, og kun med bange sind blev den modtaget af os elever, der imidlertid gik i training med liv og sjæl; hvert minut, vi havde fri, brugtes til øvelser, vi drømte kun om den verdenshistoriske begivenhed: Kampen mod københavnerne. Men ikke blot drejede det sig om, hvem af parterne der skulle vinde; der var kommet det moment til, at prof. P. Plum - den russiske kejserinde Dagmars livlæge - som præmie for den bedste spiller i Sorø havde udsat et engelsk boldtræ, som han havde vundet som cricket-spiller i København. Det havde overlærer Ibsen fortalt os, og fra det øjeblik var al hjerterø og nattesøvn forjaget fra de elever, som smigrede sig med at have en chance i denne væddekamp.

Kampen fandt som sagt sted den 7. oktober 1866 - det er nu over 50 år siden, og dog står denne dag prentet i min erindring som kun barndommens dage for os gamle

mennesker. Fredag middag havde overlærer Ibsen inviteret de tre favoritter til prof. Plums boldtræ hen til sig; han boede dengang i det senere nedrevne gamle hus til venstre, når man fra Akademiet var kommet igennem Klosterporten, det hed vist den gang »Trykkergaarden«. Vi - det var den senere pastor V. Redøhl, stamhusbesidder Emil Holstein-Rathlou og jeg - skulle tale om forberedelserne til søndagsbegivenheden og træffe alle de nødvendige aftaler, thi den næste dag skulle Ibsen rejse bort og kom først tilbage søndag morgen. Og her sad vi tre drenge og blev beværtede af vor overlærer med konfekt og champagne; vi drak så meget, vi ville, af denne os nogenlunde ukendte drik, drak gentagne gange på et godt udfald af kampen, og vi drak naturligvis meget for meget. Jeg husker så godt, at jeg var ganske dinglede, da jeg kl. 3 stillede til eftermiddagstime i latin hos rektor Tregder og under et eller andet påskud måtte bede om at måtte gå, og også fik lov til det af vor elskværdige rektor, hvis livserfaring ikke strakte til at se, at jeg var ganske drukken. Men hvad kan man vente andet, når man sætter drenge sammen med rosiner og mandler og champagne ad libitum?

Søndag morgen gik Redøhl ud ad Jernbanevejen, og der mødte han Ibsen, som efter sin sædvanlige morgenhilsen: »Hvordan går det, gamle?«, udbød: »Du ved ikke, hvor jeg var henne i går. Men jeg har gået hen og giftet mig,« - hvilket Redøhl besvarede med de for forholdet mellem Ibsen og os drenge ganske betegnende ord: »Nej, det er sgu' løgn,« - men sandt var det, og Ibsen måtte love os, at han senere på dagen skulle komme ned på cricketpladsen og vise os sin kone, hvad han også gjorde. Nå, dette har jo intet at gøre med ankomsten af de københavnske spillere; kl. 9,20 rullede toget ind på stationen, hvor de blev modtaget af os elever, som lå med flagsmykkede både nede i Andebugten for at bringe gæsterne over til Akademiet.

Et lille træk må jeg fortælle om en af

mine allerbedste venner i Sorø, Axel Ræder, senere ejer af Bådesgaard på Lolland. Han var første reserve, hvis nogen af vore 11 udvalgte spillere udeblev; blandt disse var grev Sigismund Schulin, nuværende ejer af Frederiksdal, men han var dagen forud rejst til København, og nu regnede Ræder jo naturligvis med den mulighed, at Schulin af en eller anden grund udeblev - det var i hvert fald Ræders eneste chance for at komme med blandt de 11. Han var med i båden over til stationen, og jeg tænkte ikke videre på hans spekulationer, men ganske pludselig kom han styrtende hen til mig, som stod og hilste på de ankomne, og med et af fryd strålende ansigt, som jeg kan se den dag i dag, udbød han: »Du, greven er ikke med. Det var gruligt myt!« - en småting, men et kært minde om min forlængst afdøde ven.

Lad mig så præsentere deltagerne i spillet. Fra København mødte:

Captain, senere ingeniør-oberst V. Hoskjær, dommer, ovenfor nævnte grosserer, senere landstingsmand, etatsråd Harald Hansen og hans 2 brødre: Professor, øjenlæge Edmund Hansen (Grut) og grosserer, senere etatsråd Gustav Hansen, fuldmægtig i Krigsministeriet, Schumacher, assistent i Finansministeriet E. Brorson, stud. theol., senere overlærer i Holbæk, Mandix Schou - student fra Sorø i 1863, elev i Metropolitanskolen, senere kammerherre Otto Bull og hans broder, elev i Efterslægtens Skole, senere kammerherre Georg Bull, og endelig d. herrer Bang, From og Kampmann, af hvilke såvidt jeg ved Bang er skolemand i København, Kampmann vistnok er eller har været læge i Jylland, medens From er gledet ganske ud af min erindring. Københavnerens fører var Edmund Hansen.

Fra Sorø mødte:

Otto Hansen, senere præst i Aalborg, Julianus Hastrup, senere forpagter af Bonderup, Sophus Hauberg, senere direktør for A/S Titan, Emil Holstein-Rathlou til Rathlousdal, Valdemar Kalkau, senere ejer af Gundsøgaard, Valdemar Kochen, senere landmand i Ungarn, Carl Korn-

bech, senere oberstløjtnant, v. d. Aa. Kühle, senere direktør for Gl. Carlsberg, Victor Redøhl, senere præst i Ousted, Axel Ræder, senere ejer af Baadesgaard på Lolland, Emil - eller måske Harald? - Schlegel, senere tekstilfabrikant i Helsingør. Soranernes fører var Victor Redøhl.

Da vi vel var nået over søen til Akademiet, fik vi frokost; vi spiste på 1. sal i Rektorboligen i de tre værelser, som venter ud imod Fratergården og den gang beboedes af Axel Thortsen (Obersten), Hjalmar de Bang fra Haraldskjær og mig, medens Redøhls værelse, der vendte ud mod ridebanen, blev brugt til spisekammer.

Spillet begyndte kl. 12, og det var aftalt, at der skulle spilles et parti om formiddagen og et om eftermiddagen. Men først begyndte det udsatte boldtræ at spøge. Captajn Hoskjær, der, som allerede bemærket, var med som dommer, ville skaffe sig at vide, hvem der var den bedste spiller,

for at han kunne få præmien overrakt, men skæbnen ville, at af de første 3, som han henvendte sig til, stemte en på Holstein, en på Redøhl og en på mig. Det blev da bestemt, at den af os, der fik de fleste af dagens points i dagens kamp, skulle have boldtræet. Ved middagstid, da det første parti var spillet, mente captajn Hoskjær og professor E. Hansen, at jeg, som havde fået flest points, skulle have præmien, men overlærer Ibsen, som altid havde foretrukket Holstein-Rathlou for mig, fik sat igennem, at man skulle lade udfaldet af 2. parti tælle med - jeg var grædefærdig, jeg vidste jo godt, at Holstein-Rathlou var mig overlegen, og jeg følte mig ganske forurettet ved denne indgriben fra Ibsens side. Spillets detaljer kan jeg naturligvis ikke huske; jeg ved kun, at vi kæmpede med den mest rasende energi, og stor var vor sorg, da vi havde tabt 1. parti med 80 points mod 114. Men

KØBENHAVNERNE

Ved Boldtræet	1. Parti:				2. Parti:				Ialt.
	1. Halvleg.		2. Halvleg.		1. Halvleg.		2. Halvleg.		
	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	
G. Bull	grebet ud. Ræder	2	kastet ud. Holstein-R.	7	grebet ud. Kornbech.	5	grebet ud. Holstein-R.	6	20
From	løbet ud. Hastrup	0	kastet ud. Schlegel	9	kastet ud. Holstein-R.	3	grebet ud. Ræder	0	12
Schumacher	kastet ud. Kalkau	4	grebet ud. Hastrup	5	løbet ud. Kühle	4	grebet ud. Hauberg	2	25
Schou	kastet ud. Hauberg	8	kastet ud. Kochen	19	grebet ud. Kühle	0	kastet ud. Hansen	2	29
H. Hansen	kastet ud. Kalkau	7	0 grebet ud. Kornbech.	0	grebet ud. Holstein-R.	7	løbet ud. Redøhl	8	15
Kampmann	grebet ud. Schlegel	7	grebet ud. Hastrup	0	kastet ud. Hastrup	3	kastet ud. Hauberg	2	12
E. Hansen	not out.	22	kastet ud. Kochen	1	grebet ud. Kühle	0	grebet ud. Holstein-R.	0	23
Brorson	grebet ud. Kalkau	4	løbet ud. Kochen	0	grebet ud. Hauberg	2	løbet ud. Redøhl	0	4
G. Hansen	kastet ud. Hansen	5	kastet ud. Redøhl	0	grebet ud. Holstein-R.	2	løbet ud. Redøhl	0	5
Bang	kastet ud. Kornbech.	2	kastet ud. Kornbech.	12	not out.	0	kastet ud. Redøhl	0	16
O. Bull	grebet ud. Kornbech.	4	not out.	3	løbet ud. Hauberg	5	not out.	0	12
		58		56		29			20

114

49

SORANERNE

Ved Boldtræet	1. Parti:				2. Parti:				Ialt.
	1. Halvleg.		2. Halvleg.		1. Halvleg.		2. Halvleg.		
	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	Hvorledes gaet ud og ved hvem.	Points.	
O. Hansen	grebet ud. O. Bull	7	grebet ud. Bang	4	grebet ud. Schou	2	grebet ud. G. Bull	3	16
V. Kochen	løbet ud. Schou	1	grebet ud. Schou	5	kastet ud. Schou	7	grebet ud. Kampmann	9	22
Holstein-R.	grebet ud. G. Bull	1	stokket ud. H. Hansen	6	løbet ud. Schou	0	grebet ud. Kampmann	10	17
Hauberg	løbet ud. E. Hansen	1	kastet ud. Schou	18	kastet ud. From	4	løbet ud. Schou	17	39
Redøhl	grebet ud. Schou	12	grebet ud. Schou	4	kastet ud. Schou	2	kastet ud. E. Hansen	2	20
Schlegel	stokket ud. Brorson	1	grebet ud. Schou	3	grebet ud. From	1	grebet ud. O. Bull	4	9
J. Hastrup	kastet ud. Brorson	2	kastet ud. Brorson	7	grebet ud. Bang	5	grebet ud. Schumach.	3	17
Kornbech	kastet ud. E. Hansen	3	revet ud.	0	kastet ud. From	1	grebet ud. Schou	6	10
V. Kalkau	not out.	5	kastet ud. E. Hansen	0	kastet ud. Schou	13	løbet ud. Kampmann	0	18
A. Ræder	kastet ud. E. Hansen	0	not out.	0	løbet ud. H. Hansen	9	grebet ud. O. Bull	2	11
Kühle	grebet ud. G. Bull	0	kastet ud. G. Bull	0	not out.	0	not out.	1	1
		33		47		43			57

80

100

så tog vi revanche efter middagen i 2. parti, som vi vandt med 100 mod 49, således at vi sammenlagt havde vundet de 2 partier med 180 imod 163 - og nu udsandt der sig en meget kraftig meningsudveksling om, hvem der havde vundet, idet københavnerne påstod, at til en vædekamp hørte officielt kun 1 parti, og at det 2. parti, vi havde spillet, ikke hørte med til selve kampen. Herom skændtes man i de kommende år, hver gang vi mødtes på kamppladsen.

Men nu det berømte boldtræ! Ja, det vandt jeg, som fik 39 points. Med et par venlige ord overrasktes det mig af captain Hoskjær, som gennemgik resultatet af spillet og spillernes deltagelse deri, og sluttede højtideligt »... og altså overrækker jeg Dem, Hauberg, boldtræet«. Hvad jeg følte, og hvor jeg følte mig, kan jeg ikke beskrive - dertil hører det unge barne-sind. Så udbragtes der et leve for rektor og mig (!), vi sejlede til jernbanen, og under hurraråb gled københavnerne hjemad.

Et par dage efter havde »Dagbladet« en beretning om kampen og dens resultater, og da jeg så mit navn for første gang på tryk, som den, der havde vundet boldtræet, der »var skænket til den eventuelle bedste blandt Sorø Akademis boldspillere«, kendte min stolthedsfølelse ingen grænser; jeg regnede mig blandt Danmarks berømteste sønner.

Da det kan have nogen interesse at se, hvorledes spillet i øvrigt forløb, vedføjer jeg resultatet.

Den følgende søndag, den 14. oktober 1866, havde vi atter en stor vædekamp i Sorø, denne gang imellem de studerende og realisterne, og hertil havde Akademiet knyttet en præmie-uddeling af 1 guldboldtræ med en guldbold, 5 guldboldtræer og 5 sølv do. Også denne gang blev der spillet 2 partier, og resultatet var, at de studerende vandt 1. parti med 99 points mod 55, og 2. parti med 87 mod 84. Holstein-Rathlou fik revanche fra forrige søndag; han fik første præmie med 51 points, jeg anden med 48 points og Redøhl tredje med 39 points.

Det var glade, fornøjelige dage, cricket-spillet havde utvivlsomt sat sit afgørende stempel på fritidslivet i Sorø; sportslivet havde fejret sit indtog dernede, og med usvækket interesse dyrkedes det herlige spil i mange år. Så kom fodbold! Vi gamle cricketspillere har aldrig kunnet forstå, at det elegante cricket i det lange løb ville gå tilbage i konkurrencen mod det langt brutalere fodboldspil. Men det er jo en gang således; i Sorø er interessen ligesom i København skrumpet ind, og med sorg ser vi gamle soranere ved vore besøg i Sorø, hvorledes ikke blot bestræbelserne for at holde cricketspillet i live og navnlig for at tilvejebringe betingelser for, at spillet kan dyrkes med noget udbytte for udøverne, ganske er døet hen, men også, at resultatet heraf ikke er udeblevet: at cricketspillets blomstringstid i Sorø er forbi - og det er synd!

Sophus Hauberg (S 1867).

Stien rundt om Sorø sø

Denne vinter bliver søstien langs Sorø søs vestside renoveret af Vestsjællands amtskommune. Det drejer sig om en strækning på ca. 5 km fra Feldskovvej til Kongebroen, og de fornødne penge stammer fra naturgenopretnings midlerne. Spadsereturen søen rundt har tidligere været meget populær, men i de senere år, hvor Parnas ikke mere eksisterer, har den været mindre brugt og på sine steder været vanskelig at passere bl.a. ved Horsebøg og langs jernbanen.

Ved samme lejlighed sørger skovrider *Jørgen Bruun* for, at der en række steder skabes udsigtskiler, så man kan se ud over søen, men samtidig bevares en sammenhængende træække langs søbredden.

Mange gamle soranere skal op og kigge over på Akademiet, når de passerer Sorø i tog vestpå ved Elisabethsminde. Her bliver hugget ud, så udsigten til den hvide Akademibygning igen kan nydes.

Red.

Thorkild Kjærgaard (S 63):

Den danske revolution 1500-1800 En økologisk tolkning

Gyldendal 1991, 444 sider, 268 kr.

Museumsinspektør på Frederiksborgmuseet, Thorkild Kjærgaards, doktordisputats, som han forsvarede ved Københavns Universitet den 6. december 1991, er en meget spændende og interessant bog, original i sine synspunkter, klar og overbevisende og derfor uhyggelig i sine fremtidsversioner.

Ca. halvdelen af bogen er et fyldigt noteapparat med omfattende registre, som lægmænd nok vil springe over til fordel for de 234 sider, der udgør selve teksten.

Udgangspunktet er romantikkens kulturlandskab med brede bøge, blomstrende hegn og frodige kløvermarker, som guldaldermalerne og digterne har lært os at opfatte som det rigtige Danmark, men det er en forholdsvis ny foreteelse, blevet til efter år 1800.

Omkring år 1500 var husene af træ, men de blev erstattet af bindingsværk og sten. De åbne bål på gulvet afløstes af kakkelovne. Dampmaskiner kom frem omkring år 1800, og de blev varmet op med kul. Træalderen var på vej ud, og jern- og kulalderen var begyndt. Gamle sygdomme som pest og malaria blev sjældnere og afløstes af den nye folkesygdom tuberkulosen.

De store landboreformers betydning er nok stærkt overdrevet, mener forfatteren.

På Chr. IV's tid var Danmark et frodigt land at dømme efter samtidiges udsagn. Ca. 25 % af landet var dækket af skov, og det vrimlede med vildt. Der udførtes 100.000 stude om året.

Nogle problemer var der dog, f.eks. sandflugt, som er et meget gammelt problem, der allerede var aktuelt ca. 3000 år før Kristi fødsel, og det blev værre, efterhånden som befolkningen voksede i antal. Vi mangler tal på befolkningstætheden,

men i 1300-tallet reducerede pesten det til det halve, og det gav et pusterum, så man i 1650 regner med ca. en halv million, altså kun det halve af, hvad det var år 1300, og som det var i år 1800.

Ressourcepresset øgedes stærkt på det militære område, hvor navnlig flåden krævede store mængder af egetræ, men slotsbyggeriet var også en stor belastning for miljøet, idet landets skovområder reduceredes til det halve i løbet af 150 år. Træ var den vigtigste råstof- og energikilde, og når den blev overbelastet, kunne man forudse, at samfundet ville gå i stå i løbet af kort tid.

Omkring 1750 var udsigterne for Danmarks fremtid ikke gode! Ved en målbevidst indsats mod sandflugten lykkedes det at få denne begrænset bl.a. ved klitplantagerne. Afvandingsproblemer var der også mange af, men det lykkedes at bringe grundvandstanden under kontrol. Mergling tog man også fat på, men det krævede en formidabel arbejdsindsats.

Imidlertid var manglen på kvælstof et andet stort problem. Her satte man ind ved at dyrke ærter, vikker og frem for alt kløver, for husdyrgødningen strakte langt fra til, men også tang, som der var masser af ved kysterne, og latringødningen fra de større byer ydede gode bidrag. Den grønne revolution satte ind, og både kvægbesætningerne og landbrugets udbytte steg stærkt.

Det trak op til en europæisk krise i skovbruget, men så kom anvendelsen af jern og stenkul, der klarede situationen for denne gang. Herved muliggjordes det at frede skovene ved at indgærde dem og forbyde kreaturgræsning i skoven. Stengærderne krævede en enorm arbejdsindsats, men det lønnede sig. Karaktertræet i den ældre skov var egen, som kunne tåle at få topskud bidt af, men fra omkring 1800 blev bøgen efterhånden nationaltræet. Men også udenlandske træsorter som gran og fyr blev nu plantet, specielt i hedeplantagerne i Jylland.

Kjærgaard har sin egen opfattelse af bondefrigørelsen, som han betragter som

en ulykke for landbruget. Fæstebønderne levede i et fællesskab, som havde sine store fordele. De udgjorde en middelklasse, og deres tilværelse var økologisk rigtig. Ved overgang til selveje lagdes grundlaget for et samfund, hvor alle rager til sig på de svagestes bekostning. Vort land er overbefolket, som u-landene er det. Vort befolkningstal burde være på 1 million og ikke fem, som det er nu, for at vi kunne leve økologisk rigtigt. Levefoden må sættes ned til niveauet i trediverne.

I det hele taget går der en linie gennem bogen, der hele tiden peger mod menneskehedens store fællesskab, hvor vi alle er afhængige af hinanden og må besinde os på en forsigtig og fornuftig udnyttelse af de stadigt svindende ressourcer.

Red.

Brevkassen

Angående årsfesten 12.10.91

Jeg har læst Niels Dreyers indlæg og er dybt beskæmmet på de unge soraneres vegne, der opførte sig som bøller (og vel burde være vist ud).

Efter årsfesten 1989, da jeg var med som 60-års jubilær, fik jeg brev fra en af mine venner, som bl.a. skrev: »Det var beskæmmende at se og høre den unge generations aldeles ukultiverede, larmende og dominerende adfærd. Det var den danske ølkultur, de demonstrerede og tildels gjorde en årsfest på en ærværdig gammel skole til et krobak«.

Den slags kan jo også være medvirken- de til, at der kommer så få jubilærer til årsfesten.

Red.s idé, at skolen holder Åbent Hus en lørdag i juni, synes jeg ikke om.

Vi mødes for at være sammen med år- gangen og ikke med en masse, som vi ikke kender.

Otto Hagemann (S 29).

Det har vakt min opmærksomhed, at man på det sidste i vort udmærkede Soraner- blad har luftet en kritik af rektor Bohn.

Nu har jeg aldrig kendt *rektor* Bohn, der- imod *adjunkt* Bohn fra skoleåret 1932-33, hvor hr. Bohn havde inspektionen på Hovedbygningen i læsetiden.

Dette år var jeg kammerduks på kam- mer nr. 15, men det var vist det eneste dukkede, der var ved mig i hele min skole- tid!

Da jeg var fransk opdraget, indtil mit indtog på Vænget i 1927, blev jeg ofte indkaldt til samtale på inspektionsværel- set i anden læsetid hos adjunkt Bohn. Samtalen gik på fransk, idet jeg i dag går ud fra, at hr. Bohn skulle afpudse sin egen franske udtale.

Der var himmel til forskel på vore sam- taleemner og den disciplin, hr. Bohn praktiserede som læseinspektør.

Der var det kadaverdisciplinen, der rå- dede. Når et menneske er splittet mellem fransk esprit og noget, der kunne ligne prøjsersmentaliteten, skal det slå gnister. To så inkommensurable størrelser må være vanskeligt at forene i det samme sind.

Der er en stodder og en konge i enhver mand, og som man råber i skoven, får man svar.

»Mine« lærere på skolen prægede mig for livet, lige fra lektor Erlandsen vi havde i 1. mellem til adjunkt Nordahl Svendsen, vi havde i fysik og kemi i realklassen.

Navnlig set i nostalgis bakspejl min- des jeg dem med taknemlighed. Til de se- nere årgange vil jeg sige: Vær varsom med jeres kritik, for de fleste fejl, man opdager hos sin næste, har gerne rod i een selv.

Aton Andersen (R 33).

Bravo, Mimrelund!

Søndag den 26. maj havde vi i Soransk Samfund arrangeret en heldagstur til Sorø. Det blev en stor succes, ikke mindst takket være nogle fremragende rundvis- ninger af museumsinspektør Helge Torm, lektor Hemming Andersen og malerme- ster Asger Larsen. Frokosten spiste vi i Postgaardens Mimrelund.

I torsdags sad vi som sædvanlig 1. tors-

dag i måneden 15-20 mand (m/k) over vores soranerfrokost på restaurant Prag i København. Da vi havde fortæret den ganske udmærkede platte og betalt den efter københavnske forhold rimelige pris, faldt snakken på frokosten i Mimrelund godt en uge tidligere, og flere spurgte, hvor meget Samfundet egentlig havde givet i tilskud; for »det kan da ikke passe, at vi kunne få den frokost for 90 kr. kuverten?».

Jo - det fik vi faktisk. Og det var synd og skam - for vores egen og det pressede programs skyld - at vi ikke havde tid til at nyde den efter fortjeneste. At det gode vejr tillod os at spise ude i gårdhaven, og at betjeningen levede op til madens niveau, nævnes kun for fuldstændighedens skyld.

Jeg synes, at både de fastboende i Sorø og omegn og vi endagsturister bør påskønne, at Postgaarden er i stand til at måle sig med de bedste københavnske frokostrestauranter - og endda til priser, der minder om, hvad man betalte den slags steder for 10 år siden.

Bravo, Mimrelund!

Per Salling.

I sidste nr. af Soranerbladet står en lidt trist beretning om årsfesten 12. oktober. Jeg bakker op om det lidt forsigtigt fremsatte forslag om, at der holdes Åbent Hus på Sorø en dag i juni, ikke alene af forskellige jubilarer, men også andre har måske trang til at se det gamle sted, og på en i forvejen fastlagt dag vil der måske være mulighed for at træffe bekendte. Da jeg var i Sorø til 60 års jubilæum i sommer, drøftede vi netop en sådan mulighed.

Venlig hilsen

Erik Lind (S 31).

Kære red.

Gennem længere tid har Landbrugsrådets EF-repræsentant Erik Hovgaard Jakobsen (S 45, medlem af »Det økonomiske og Sociale Udvalg« hvis sekretariat jeg er ansat i), og jeg været enige om, at vi en gang burde fejre den tredie december i Bryssel. Det blev gjort i år, om ikke med samtlige, så dog de fleste soranere i Bryssel.

Selvfølgelig var dagens tekst *Epistola XLVIII*, hvor Holberg skriver: »... og hvis jeg skulle nødes at boe paa et fremmed Sted, udvalgte jeg Brüssel til min Residence. Indbyggerne af samme Stad ere ligesaa høflige som Parisier, men derhos ere meere oprigtige, have ikke saa mange Grimacer og stoye mindre ...«.

- * -

Den 3. december blev i Bryssel fejret på spisehuset »AUX ARMES DE BRUXELLES« hvor Holberg vel ikke har spist, men hvor der efter al sandsynlighed også lå et værtshus, som han ikke gik forbi, i 1714, 1716 og 1726 (eksperter: corrigé!). Der blev læst op af den otteogfyrrtyvende epistel samt indtaget et værdigt måltid med dertil hørende (Chasse-Spleen, Bourgeois 1986).

Baronens minde blev æret med mange respekfulde ord og løftede glas. Meget pris blev også professor Billeskov Jansen til deel, som har sørget for, at man - også i denne ud-ørk - kan læse så udførligt og klart om vor Baron i almindeligt tilgængelige værker.

Deltagerne var Erik Hovgaard Jakobsen (S 45) og Tage Lysgaard (S 64), som hyppigt er i Bryssel som repræsentanter for danske interesser, samt Tom Alkær sig Feilberg (S 56), Thomas Garrigues (S 62) og Steffen Skovmand (S 64), som er EF-ansatte og fastboende i Bryssel.

- * -

Sådan cirka. Til din orientering vedlægges den anvendte dagsorden. Den årlige vit-tighed med Hviine-pest skyldtes, at Hovgaard lige havde været rapportør om nogle forordningsforslag om svin og svinepest. (Ortografisk bemærkning: jeg insisterer på, at byen her hedder Bryssel på dansk og ikke skrives på fransk som Jean-de-France-agtige danske journalister fremturer med. Holberg ville have moret eller græmmet sig over deres vankundighed).

Det er længe siden, jeg har set Soranerbladet. Har man ikke sendt mig et girokort, eller har jeg glemt at ekspedere et sådant?

Tom Feilberg.

Dagsorden
for
BARONENS GEBURTSDAG
som i Bryssel feyres
i spisehuset
AUX ARMES DE BRUXELLES
(Beenhouwerstraat 13 rue des Bouchers)
Klokken halv otto paa Aftenen 1991

item

1. Vedtagelse af dagsorden.
2. Quorum (satis quanti adsunt)
2bis: Præsentationsrunde.
3. Hovgaard (alderspræsident) verificerer, om Viinen har Hviine-pest. Almindelig smagning. Respektfuld løftning af glas: Ære være Baronens minde.
4. Feilberg (aldersvicepræsident) vedgår sin gæld til professor Billedskøn og opkaster dernæst spørgsmålet, om Baronnen kan siges at være forgænger i alle de i selskabet repræsenterede bestillinger. Farmer og oversætter var han i alle fald.
5. Hvorfor og hvornår var Holberg i Bryssel?
6. Hvordan havde Holberg det med Viin? Hvordan har vi det?
7. Status over uløste spørgsmål, som må viderebehandles på næste møde.
8. Evt., herunder spørgsmål om mødets hævelse.

Samling for Soranere på Fyn

»Fredag den 6. december 1991 mødtes gamle soranere på Fyn for at fejre vores gamle baron. Festudvalget havde først aftalt et arrangement på en restaurant, men denne gik neden om og hjem, inden vi nåede at være der. Tiden var derefter noget fremskredent til at finde et nyt, passende sted. Det nye sted blev »Marie Louise«, hvor vi mødtes ca. 25, blandet gamle soranere med ægtefæller med yderpunkter i årgang 1987 og 1931. Vi fik en udmærket beværtning i et festligt lokale, præget af gammelt håndværk. Først da jeg kom hjem og af min kjone fik at vide, at der ikke var blomster på bordene, lagde jeg mærke til denne »mangel«? Jeg var til-

freds med de mange pæne glas på bordet og tænkte som de gamle sagde, »den bæk er vel prydet, som med Dannekvinder er besat«.

Iblandt de tilstedeværende var Johan de Mylius, som nylig er blevet udnævnt til chef for Kulturhuset H. C. Andersen i Nyhavn. Dette benyttede han som anledning til at fortælle om Ingemann, som jo både kendte H. C. Andersen og som viste sig at være morsommere, end det ellers fremgår af hans produktion. Vi fik ihvertfald en fornøjelig og god forelæsning, hvor Ingeman var et mellemlid mellem H. C. Andersen og Holberg«.

Erik Lind (S 31).

Tomatsuk og fejlfarver

Tomater og racisme har naturligvis ikke noget med hinanden at gøre

Kommentar Af K. Holst Andersen (S 54).

FØRST TOMATERNE. Det begyndte med at tomater holdt op med at smage af tomater. De smagte som at række tungen ud af vinduet. Det kunne naturligvis skyldes min egen tiltagende senilitet, der nu osse influerede på smagsløgene. Men bøfferne smagte stadig som bøffer, kartofler som kartofler. Alt andet smagte som det plejede. Kun tomater var blevet aldeles smagsfri - smagsløse.

Efter et langvarigt og kompliceret arbejde med krydsning af forskellige tomatsorter ved avanceret plante-gen-teknologisplejsning eller hvad-det-nu-hedder indenfor den højere botanik er det lykkedes totalt at eliminere fejl-farver i tomater.

Til supermarkedernes henrykkelse kan de ny fejlfarvefri tomater holde sig næsten ubegrænset længe. De er smukke, harmoniske i formen, faste og røde. I den forbindelse er det naturligvis underordnet, at de nye perfekte tomater ikke smager af noget.

Således er den gen-splejsede, perfekt smukke og totalt smagløse tomat blevet en vældig succes og har ganske udkonkurreret den uhjælpelig forældede fejlfarvetomat med gammeldags tomatsmag.

**Det er
det rene
fadøl...**

FAXE

Leverandør til det danske folk siden 1901

FORLEDEN SØNDAG var jeg ude at gå tur med hunden. Vi har åndehuller af natur i Gentofte hvor vi bor. Et af dem er Gentofte Sø. Knortede piletræer læner sig ud over vandet, vinden suser i sivene ganske uanfægtet af storbyens og motorvejens nærhed trives et frodigt fugleliv: ænder, blishøns, svaner.

Jeg gik og tænkte på tomaterne, og den ny smagløse tomat-race.

Træerne og sivene er næsten umulige at overmale.

Her må selv menneskenes skabertrang med pop-art og graffiti give op. Men kommunale bænke er der, anbragt med passende velovervejede mellemrum langs søens bred. Med store, brede ryglæn, indbydende til kreativitet.

Udryd fejl-farverne stod der på den første bæk. Jeg tænkte på tomaterne. Det forekom mig vel meget at gøre ud af det, ligefrem at erklære krig. Osse temlig ulogisk, eftersom de fejl-farvede tomater jo allerede er så godt som udryddet.

På den næste bæk stod der *Befri Danmark – drøb fejl-farverne*.

Det var vist alligevel ikke tomater det drejede sig om.

Drøb niggerne stod der på min yndlingsbæk.

På den sidste bæk: *Til væbnet kamp mod fejl-farverne*.

Det var ikke tomaterne det drejede sig om. Osse mennesker kan altså være fejl-farvede. Det havde jeg ikke vidst før. Men man skal naturligvis lære så længe man lever.

VI HAR DET SÅ godt i vores Gentofte. Foreløbig er det stort set lykkedes os at være lykkelig fri for flygtninge og andet fremmed, fejl-farvet pak. Vi har ikke de problemer man har i Ishøj og andre ulyksalige komuner. I Gentofte har man ved en klog og gennemtænkt langsigtet kommunalpolitik foreløbig næsten helt undgået fejl-farverne, og dermed holdt vores kommune ren, helt dansk, farveløs og dejlig.

Og det er jo betryggende at vide at nogle gode Gentofteborgere åbenbart er så glade for denne tingenes tilstand, at de er

indstillet på at kæmpe for sagen, ovenikøbet med våben i hånd, for at holde Gentofte ren.

Ak, den glade, uskyldige fortid for bare få år siden, da tomater var tomater, og gode danskere – og med os de fleste andre i det store, fremmede, fejlfarvede udland – troede at racefordomme var en by i Rusland, i hvert fald ikke i Danmark. Gør vi os rigtig umage, vil ordet *dansker* måske engang kunne anvendes som synonym for ordet *racist*.

Vi har fået et nyt billede i spisestuen. Et lille maleri af opstilling med tomater. En skål fuld af de dejligste saftsvulmende fejl-farvede tomater.

Billeder af fejl-farvede mennesker havde vi forvejen. Billeder af min fejl-farvede familie.

Når jeg og min fejl-farvede familie sætter os til middagsbordet kan vi nyde synet af *opstilling med tomater* og tanken om de tomater der var engang. Og tanken om menneskene, dem med de rene farver.

Måske alligevel tomater og racisme har med hinanden at gøre.

Måske vi gjorde klogt i at gøre lidt mere ud af tomaternes fejl-farver. Og lidt mindre ud af menneskenes.

Soranerfrokost

torsdag den 6. februar hos Prag (hjørnet af Amagerbrogade og Prags Boulevard) kl. 12,00.

Julefrokosten d. 5. dec. 1991

I årets række af torsdags-frokoster indtager julefrokosten er særlig plads. Nu er det jul igen, og hvad sker der ikke inden næste jul? *Fatter* ville nok ha' mumlet noget om at man s'gu hellere skulle ha' malet Hovedbygningen grøn, men never give up! Det kan nås endnu! Vi blev 21, og det var dejligt at se en række »ny« ansigter, hvorimellem flere halvunge. De helunge udeblev denne gang og det var en skam, og så var der ingen af quindkjøn, en stor skam! Hvorfor kom den søde *Mette Birkedal* ('86) ikke? Så kunne vi ha' snakket om hvor mange knapt-så-gamle-gammel-soranere der møder op til frokosten (den

gamle traditionelle torsdags- forstås) og hvad »de yngre årgange« egentlig er for nogle? De blir med rasende fart ældre, og hva' så? Nå, gid Mettes initiativ vil bære frugt! Forsøget er gjort før med dårlig omend forståelig fra »de yngre årganges« synsvinkel, hvis denne fokuserer på en diffus forestilling om at »de gamle« – hvad de så end monne være for nogle – sidder og fortæller »ka'-du-så-huske-historier« i timevis. For det gør de (vi) ingenlunde! Idéen med soraner-frokosterne er jo at *alle* – fra de yngste til de ældste, piger og drenge, med eller uden eksamen, blot de har gået på Sorø Akademi – mødes og snakker sammen om alt mellem himmel og jord! Selvfølgelig er det ikke ligefrem forbudt at nævne vor fælles skole og udveksle erfaringer og synspunkter desangående, *men det er jo ikke derfor vi mødes!* Vi mødes (eller burde mødes!) for at møde ældre, gamle, yngre og unge *kammerater* og høre deres meninger om alt mellem himmel og jord! Rektor og lærere, forhenværende og nuværende, fra Sorø Akademi, bidrager ligeledes i deres egenskab af soranere til at fortælle frokostdeltagerne om livet på vor gamle skole, og indbudte foredragsholdere taler om interessante emner, der (igen) ikke behøver at dreje sig om Stedet jeg ved...! Men, selvfølgelig: Interesserer man sig *ikke* for at være sammen med mennesker der er lidt eller meget ældre (evt. yngre?) end én selv, ja, så er soraner frokosterne *ikke* stedet! Så må man lave et særligt arrangement for ligesindede!

Propos arrangementer: For Gud véd hvilken gang faldt talen på *ugedagen* for frokosten. Er torsdagen den bedste egnede? Ret beset er *alle* ugens dage lige uegnede for dem, der har arbejde og studier samt hjemmeliv at passe? Men på trods af disse handicaps ser vi alligevel en bred vifte af årgange møde op! Ville den blive større, hvis frokosten blev henlagt til en fredag, en lørdag, en søndag, en mandag osv.?

Som noget nyt foreslog Salling på givnen foranledning at vi opretter et *Vorspiel*

i restauranten klokken 11,30, så kan de smågrupper fra samme årgang, der har sat hinanden stævne, få tid til at snakke sammen inden frokoststart klokken 12. Det kan de ganske vist også til *Nachspielet*, men det er ikke alle, der har tid hen på eftermiddagen.

Baronens fødselsdag den 3. december blev på behørig vis markeret ved kranseophæng på statuen klokken 10 og efterfølgende »kransekaffe« på Café-au-Lait på Gothersgade; de syv fremmødte havde det som sædvanligt hyggeligt; men det var alligevel morsomt at erfare, her under frokosten, at soranere udenlands (Erik Hovgaard Jacobsen '45; Tom Feilberg '58; T. Gernild '61; Tage Lysgaard og Steffen Skovmand '64), nærmere betegnet i Bruxelles og i »Aux Armes de Bruxelles« på selve datoen havde fejret Baronens fødselsdag ved at diskutere selv sammes forhold til vin! Næste år vil emnet blive Holbergs forhold til kvinder! Så mød op hvis I har sensationelle nyheder! ...

De fremmødte var:

Nestor Knud Hauerslev '23; æresmedlem Dan Fink '27; Peter Waagstein '31; Erik Lüders-Thomsen '32; Jørgen Tholl '33; Paul Rantzau '37; Hans Birger Mitens '41; Bjørn Brunstad, Finn Harlang og Erik Hovgaard Jacobsen '45; Erik Blach Andersen '49; Carl Christian Hanson '51; Andreas Christiani og Mogens Jacobsen '57; Erik Palm og Jens Sparrevohn '58; Poul Andersen '60; Henrik Lund, Tage Lysgaard og Hans Henrik Poulsen '64; Per Salling '73. Såvidt jeg husker var det Hans Stage '58 der pludselig stod iblandt os til *Nachspiels*. Vi havde det alle skønt!

Paul Rantzau

Nytårsfrokosten den 2. januar 1992

»Prag« var i opbrud! Dog ikke sådan at forstå, at etablisementet stod foran lukning - ingenlunde! Men hovedrengøring satte sit præg på hele restauranten, dog med undtagelse af »vort« hjørne oppe til højre, hvor et smukt dækket bord stod og ventede en snes gæster. Vi »vorspielede«

lidt, inden vi gik til bords og straks fik at vide, at vi i dagens anledning, om ønsket, kunne få to herlige juleøl for én til vor bixe-mad med spejlæg - en laber ouverture til en ikke u-laber frokost, der talte 9 fremmødt:

Nestor *Knud Hauerslev* '23; æresmedlem *Dan Fink* '27; *Arne Stauning* '29; *Jørgen Tholl* '33; *Paul Rantzau* '37; *Carl Christian Hanson* '51; *Poul Andersen* '60; *Klaus Runge* '87; og Super o.s.v. *Ann Sørensen* '88.

Klaus bød velkommen, intonerede og dirigerede efter alle kunstens regler, og da vi var de eneste gæster i restauranten, kunne vi tale højt og af karsken bælg; det gjorde vi og havde det grumme hyggeligt, ikke mindst fordi vi kun med ni omkring bordet kunne tale på kryds og tværs og deltage i alt, hvad der blev snakket om. Emnerne var utallige og »spændende« (som man siger i dagens dansk), men ét havde forrang: *Soransk Samfund og fremtiden*: Hvad vil vort hæderkronede Samfund? Hvad er Samfundets »politik« i dag? hvor alting forandrer sig i rivende tempo, og hvor hver ny årgang soranere skubber de unges »gamle dage« frem i noget, som vi bedagede opfatter som en knap nok overstået nutid, og hvor det, som vi føler som et umisteligt fælleseje af nutidens elever vel må anses som ulidelig nostalgi eller, i bedste fald, som sentimentalt gammelmands-ævl fra en tid, der rager dem en papand, uaktuel som den er!

- Vi diskuterede spørgsmålet, om der i dag overhovedet er basis for en »soransk« fællesskabs-følelse i al almindelighed, eller om den kun eksisterer i særdeleshed: mellem hine enkelte af alle aldre, der føler »Sorø Akademi« som noget mere end blot og bar »Gymnasiet i Sorø« og eleverne som »akademister« snarere end som »gymnasiaster«?

De nye årgange af forhenværende elever føler sig vel i mindre og mindre grad som »gamle soranere«, og hvad så? Deres »Sorø« ændrer sig jo i takt med en nutid, der i rasende fart fjerner sig fra »gamle dage« og især fra de »gamle dage«, der af

de gamle af dage betegnes som »de rigtige«, hvor soraneren kaldte sig akademist, og uniformen føltes som et demokratisk tegn på et fællesskab, man var stolt af! - Alt dette er og bliver fortid! Kan Soransk Samfund stå vagt om noget, som der måske slet ingen grobund er for? ...

Vi var enige om, at netop *Soraner-Frokosten* har en mission at udøve som et levende samlingspunkt for alle, der føler en viss tilknytning til Stedet, du véd ...!

For en gangs skyld gik vi ikke til nachspiels - bare der nu ikke sad nogen derovre og ventede ...?

Og så vil jeg ønske alle mine læsere i ind-, ud- og England (som »Krudtpeter« (S 30) sagde, han hilses hermed separat med tak for lån!) et glædeligt nytår!

Rantzau.

Soranske dødsfald

ELLEN TVERGAARD

4. november 1909 - 16. december 1991

ALLAN NYEGAARD (56)

15. maj 1938 - 13. december 1991

SVEND O. NIELSEN (R 27)

28. september 1911 - 10. december 1991

POUL HENNINGSEN (R 39)

10. september 1922 - 11. december 1991

JON GALSTER (lærer)

26. september 1915 - 3. januar 1992

ERIK LUND (S 19)

11. januar 1902 - 6. januar 1992

Runde fødselsdage i februar 1992

1. Salgsinsp. Kaj Aagesen (f. 02, R 19), Frederiksborgvej 232, 2400 Kbh. NV.
1. Læge Jørgen Madsen (f. 32, S 51), ska.: distriktslægeboligen, 3940 Paa-miut, Grønland.
6. Pastor em. Carl Emil Skjerbek (f. 07, S 26), Solvænget 5, 5690 Tommerup.
7. Maskinmester Søren Grønbech (f. 42, R 59), Sanddal Engvej 14, 7000 Fredericia.

7. Mag.art. Poul Simonsen (f. 22, '35), ska.: Fredensborg, Mellemveien, Tromsø, Norge.
9. Cand. jur. Peter Jensen, (F. 42, '56), ska.: Frederiksborgvej 38 C, 4000 Roskilde.
9. Fuldm. Per Lind (f. 22, S 40), Stærevænget 9, 2791 Dragør.
12. Cand. polit. Hans Henningsen (f. 22, S 41), Kåresvej 15, 2880 Bagsværd.
13. John V. Lorck (f. 42, S 61), ukendt adresse.
13. Kirsten Conny Pedersen (f. 42, S 61), ukendt adresse.
15. Lærer Jan Højland Christensen (f. 32, R 50), Skyttebjerg 27, 2850 Nærum.
16. Ing. Paul Martin (f. 17, '33), 108 West 87. St., New York, NY 10024, USA.
17. Driftsmester Ove Bjørn Hansen (f. 22, R 38), Sønderholm Allé 55, 2770 Kastrup.
17. Sognepræst Bent Jørgensen (f. 22, '35), Vanløse Byvej 6, 2720 Vanløse.
18. Læge Sven la Cour Andersen (f. 32, S 51), Langs Hegnet 3, 2800 Lyngby.
19. Læge Nanna Gjøel (f. 22, S 40), Christiansholmsvej 4, 2930 Klampenborg.
20. Kt.chef Hans Carsten Jensen (f. 32, S 52), Henrik Nielsens Vej 16, 4000 Roskilde.
21. Læge Steen Erik Mortensen (f. 42, S 60), 1510 Cameo Drive, CA 92373, USA.
22. Henrik S. Linnemann-Schmidt (f. 42, S 63), ska.: Fuglagervej 6, 4173 Fjenneslev.
23. Serviceinsp. Niels Stender (f. 42, '57), Svinholmgård, Skuldeled Strand pr. 4050 Skibby.
26. Forretn.fører Svend Hjorth (f. 07, R 22), Glahns Allé 3, 2000 Frederiksberg.
27. Læge Chr. Iver Christiansen (f. 42, S 60), Bakkevej 12 B, 3950 Vedbæk.

ska.: Sidste kendte adresse; evt. oplysninger til Per Salling, Højgårdstøften 264, 2630 Taastrup.

Adresseændring skal i Skandinavien ske til det lokale postkontor (udenfor Skandinavien direkte til kassereren).

OBS - BETALING

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland, Sverige og i Island fremsendes fortrykte girokort. Udlandsoranere bedes **indbetale kontingent i check, trukket på en dansk bank**, da Samfundet ellers må betale **40,00 kr.** for at veksle en udenlandsk check. Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde u/ yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til oprævning.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:
 Formanden, borgmester Ib Juul
 Herlev Rådhus, Bygaden 90
 2730 Herlev
 Telefon 42 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
 Kongebrovej 28
 4180 Sorø
 53 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
 Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
 Tlf. 33 13 86 66 - Fax. 33 93 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS

Alleen 9, 4180 Sorø
 Tlf. 53 63 05 75 - Fax. 53 63 51 75

SAAB
 Specialværksted

SAAB 96, V4 og andre biler topreoveres og sælges.

NIELS THIELE
 Automobileer
 Frederikssundsvej 151
 3660 Stenløse
 Tlf. 42 17 00 72

INGE MARGRETHE HESS

HESSVEJ 10

7120 VEJLE ØST

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK
Hovedvej 4
53 43 41 22

4400 KALUNDBORG
Slagelsevej 162
53 51 11 66

4500 NYKØBING Sj.
Autogården
53 41 11 22

– *Stedet vi mødes***HOTEL POSTGÅRDEN**

Leslie Christensen

Telf. 53 63 22 22

Sorø Akademi
Skovdistrikt

Telf. 53 63 01 25

**ADVOKAT
CENTRET****AHLGADE 49
4300 HOLBÆK**

Steen Harrsen
Møderet for Højesteret

Michael Abel
Møderet for Landsret

Jens Klokhøj
Møderet for Landsret

Finn Jørgensen
Møderet for Landsret

Palle Andersen
Møderet for Højesteret

Telefon 53 43 44 45 · Fax 53 43 01 12 · Giro 3 03 81 81